

(המשך מעמוד 29)

קולות, שהיו כ-0.3% של כל הקולות הכשרים. שונאיה הערבים הצביעו בעד הליכוד או התחיה.
הקפיצה הגדולה באה ב-1984, כאשר זכה כהנא, לתדהמת הכל, ב-25,907 קולות, שהיו 1.25% של כל הקולות הכשרים.
האיש נבנם לכנסת וזכה במה שביקש להשיג: חסינות פרלמנטרית, מימון ממלכתי ומבובדות.
עוד ב-1981 הציע יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית דאז, השופט העליון משה עציני, לאסור את הרשימה, באומרו: "לא יכול להיות ספק שרשימה זו מציעה לא פחות ולא יותר מאשר הנהגת חוקינירנברג. בשינוי זה — שבמקום שבחוקים ההם היה כתוב, 'ארי' יבוא, יהודי', ובמקום שהיה כתוב, 'יהודי' יבוא, ערבי'..."
אולם ההצעה לא התקבלה על-ידי נציגי הליכוד והמערך בוועדה. כתשמיד הוכשלה אותה ההצעה בצורה מחוכמת יותר. אנשי הליכוד והמערך עשו קנוניה לאסור בעת ובעונה אחת את רשימתו של כהנא ואת הרשימה המתקדמת לשלום, רשימה יהודית-ערבית חדשה המטיפה לשוויון במדינה ולהסדר שלום עם הפלסטינים. כך קיוו שני הצדדים להיפטר ממתחרים בלתי-נוחים. הפסילה הכפולה התקבלה באמצעות תכסיס פשוט: כמה מאנשי הימין נמנעו בהצבעה על רשימת כהנא, וכמה מאנשי המערך נמנעו או נעדרו מן ההצבעה על הרשימה המתקדמת.

בך ניצרה סימטריה מופלגת בין מי שהוריע בגלוי שהוא מבקש לגרש את אזרחי ישראל הערבים, ובין רשימה שביקשה, בין השאר, לייצג ערבים אלה. היה זה כאלו ניצרה בגרמניה של ויימאר סימטריה בין הנאצים והיהודים.
שתי הרשימות עירערו לפני בית-הדין העליון. נציגי המדינה, רנאטו יראק, טען בלהט רב נגד אישור רשימתו של כהנא. הביאוי ציטטות רבות מדבריו וממצעו. יתכן כי

והרוסי, הסכה לתנועה ארצית, בעלת מיבטא מזורח.

חוק מזה זכה כהנא, כמובן, באחוז גבוה (6%) בקרב ההתנחלויות בשטחים הכבושים. שרבים מתושביהן עברו מן התחיה הפאשיסטית אל תנועתו הנאצית של כהנא. הם העדיפו את המשתמש במוקלסין על פני גיבורי-המלחמה הפאשיסטי רפאל איתן, הצבר מתל-עזשים, וגם על פני אריאל שרון. שני הגנרלים מצברה ושאתילא היו מתונים מדי בעיניהם.
דבר דומה קרה בקלפיות הצבאיות, שם קיבל כהנא 3% מכלל הקולות. אנשי הימין הקיצוני בצה"ל עברו אף הם מרפול ומשרון, שמיפלגותיהם ירדו בצבא מאז הבחירות של 1981, למיפלגת כהנא.

חיבור זה של נאציזם נוסח כהנא והמוני היהודים המזרחיים הוא תופעה המבשרת רעות. זוהי גם תוצאה של מאמין מרוכז ומחושב של כהנא, מאז יצא מכלא רמלה.

כבר בבחירות של 1981 התחיל כהנא לנגן על הפחדים של ציבור זה. למשל: הוא פירסם כרוז שהראה חיילת לוחצת את ידו של גוי. הבסר הברור לבני עדות-המזרח הדתיים, המתנגדים לגיוס בנותיהם לצבא מתוך חשש שייצאו שם לתרבות רעה: צה"ל מוביל את הבנות לפריצות ולזנות עם ערבים ואנשי-א"ם.

החיילת בתמונה פנתה לבית-המישפט וביקשה לאסור את הפצת הכרוז. אז התגלה שהתמונה היתה מזויפת. אותה חיילת, נערה בשם לילי אספיר, היתה חניכה מצטיינת בקורס צבאי, וצולמה כשזכתה בלחיצת-יד של מפקד חיל-האוויר. התצלום פורסם בשבועון צבאי. אנשי כהנא לקחו משם את התמונה, ריטשו אותה ושינו את תוכנה.

הכרוז יצר את הרושם שהנצחה היהודיה מכיימת

יחסים עם ערבי — העתק מדויק של תעמולת-הזוועה הגרענית ביותר של "דר שטיירמר".

שטרייכר היהודי

התרכוזות זו בחיי-ימין מייחדת את כהנא יותר ויותר. יש הסבורים כי ההשוואה בינו ובין היטלר מחמיאה מדי, וכי יש להשוות את כהנא לנאצי אחר: יוליוס שטרייכר, עורך דר שטיירמר ("המסערת"). "המיפלגת מפראנקוניה", שנתלה בנירנברג.

שטרייכר זה היה מורה, שהסתבך בתיקים רבים של עשיית מעשים מגונים בתלמידות. הוא היה חביבו של היטלר, וטען כי הפיהרר קורא את עיתונו לפני כל עיתון אחר. הוא התמחה בתעמולה פורנוגרפית ארסית במיוחד, שבה הופיע תמיד גבר יהודי מכוער, בעל אף ארוך, המפתה גרמניה בלונדינית ותמימה. מעולם לא הופיעה בה אשה יהודיה המפתה גבר ארי.

הקשר בין גזענות ומין הוא מן המפורסמות. תנועות גזעניות קיצוניות מושכות אליהן את בעלי הסכיבי-הנחיתות, המבקשים להתגבר על הרגשת-הכשל ותחושת-האפ-סות שלהם על-ידי הזדהותם עם "עס-אדונים" וגזע עליון. אנשים אלה סובלים לעיתים קרובות גם מהרגשה של כישלון מיני. נוח להם להטביע את כישלונם זה כזעם על הנוכרי, בעל היכולת המינית הפנטסטית, הגזול את הנשים ומשחית אותן. האמונה המזוהה שהור, בן הגזע האחר, הוא בעל יכולת מינית מוגברת, וגם בעל סטיות מינית שונות, היא תופעת-לוואי של כל גזענות. הגרמנים היו משוכנעים לגמרי שהיהודים העלובים והשנואים מצטיינים דווקא בשטח זה, כחלק מן האופי המיורי, השמי שלם. אותה אמונה עצמה שוררת בין הלבנים בארצות הברית לגבי הכושים, המצטיינים בדמיונם כבעלי אבריימין העולים על שלהם.

שטרייכר (מימין) וקאריקטורה של "דר שטיירמר": היהודי בעל הכיפה מנסה לפתות ילדות גרמניות כדי לבצע בהן את זממו

עכשיו פושטת אמונה זו בארץ לגבי הערבים. כתב כהנא, כסיפור... לשיכים בעיניכם... "הסטיות המיניות של הערבים מחוללים מיקרים כגון זה, כאשר הואשמו חמישה פועלים ערביים בקיום מישכני-זכר עם ילדים יהודיים מתל-גיבורים תמורת תשלום... אין כימעט ספק שפישעיימין המכובד עים על-ידי הערבים בנשים יהודיות נובעים מהמחלה המצויה, אך גם מתופעת הרצון להתקיף ולהשפיל את האוייב. ככל שיתרבו הערבים ויגיעו לאזורים יהודיים, בה במידה יגרל מיספרם של הפשעים בכלל, והפשעים המיניים בפרט. נגד היהודים."

אותם הדברים נאמרו על-ידי אנשים מסוגו של כהנא בארצות-הברית לגבי הכושים, שהחלו חוזרים לשכונות יהודיות. אותם הדברים נאמרו בחצי-המאה על-ידי גזענים אשכנזיים בישראל על יהודי המזרח, החדורים לשכונות אשכנזיות. ואילו כהנא דיבר אל המזרחיים, ומצא אצלם אוזן קשבת.

כאשר יהודי אונס יהודיה, מעורר הדבר עניין חולף. כאשר ערבי אונס יהודיה זה מעורר התרגשות גזענית שאינה נשכחת. כאשר יהודי רוצח ילד על רקע מיני, זה מעורר סלידה טבעית. כאשר ערבים נחשדו בניצוק אותו המעשה בילד יהודי, הכרוז סגן יושב-ראש הכנסת שיש, "לרטש להם את הבטן ולהוציא להם את העיניים". כשאיש זה, מאיר הכהן-אבירדו, ניסה להיבחר כיורש הכנסת ונכשל, היה מאיר כהנא הח"כ היחיד שניגש אליו ללחוך את ידו.

הגזענות הלאומנית, המוצאת את סורקנה בהזיות מיניות, מהולה תמיד בגזענות גברית. הרואה באשה רבוי, זה, הנזכר, המפתה את האשה, גזול גם את רבוישו של הגבר, בו עסי-האדונים.

בכל מעשיו וכתביו מופיע כהנא כאנטי-פמיניסט קיצוני. כמו הנאצים, הוא מאמין כי מקומה של האשה הוא במיטבח ובחדר-הילדים.

היהודי המשתמט שנשאר בבית באמריקה שוכב בינתיים עם הבחורה של שש-שאהר שם בשעה שאתה שוכב את דמך... כרוז גרמני לחיילים האמריקאיים

לוחמה פסיכולוגית: כרוז בחזית איטליה*

הכריזה לעדות המיזרח

מיספר הקולות שכהנא זכה בהם היה מדהים כשלעצמו, בייחוד בעיני מ-שזכר כי חמש שנים בלבד לפני עלותו של היטלר לשילטון היתה המיפלגה הנאצית הסיעה הקטנה ביותר מבין תשע הסיעות שהיו מיוצגות ברייכסטאג הגרמני. שנה לאחר מכן פרץ המשבר הכלכלי הגדול, חמישה מיליון גרמנים נזרקו ממקומות-העבודה לרחוב, והיטלר רכב על גבי מצוקתם אל מישור ראשי-המשלה.

אך המור יהרר ממיספר הקולות היה מיקומם הדמוגרפי.

ניתוח התוצאות על פי הקלפיות יצר תמונה ברורה לגמרי. כהנא זכה באחוז הגבוה ביותר ברייכטום של היהודים המזרחיים: בעירות-הפיתוח ושכונות-המצוקה. בעוד שמיספר המצביעים בערו באזורי-השפע של הממסד היהודי-אשכנזי-לונדני היה זעום, הוא הצליח בכל מקום שבו יש ריכוז של יהודים דתיים ממוצא מזרחי.

כביצת התימהונים, בעלי המיבטא האמריקאי